

DE HERVORMDE VAAN

71e jaargang - No. 11 - november 2011

Orgaan van de Bond van Hervormde Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

DE HERVORMDE VAAN
Orgaan van de Bond
van Hervormde
Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

ISSN 0167 - 3564

www.hervormdemannenbond.nl

Verschijnt 10 maal per jaar. Voor leden gratis.
Niet-leden € 13,00 per jaar.
Abonnementen lopen per kalenderjaar.
Opzeggen voor 1 december.

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
tel.: 0180 - 412477

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
tel.: 0318 - 483717

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Amsterdamseweg 64, 6712 GK Ede
tel.: 0318 - 615597

2e secretaris: Dhr. M. Post
Edelmanlaan 8, 3903 XP Veenendaal
tel.: 0318 - 511355

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
tel.: 0348 - 551496

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
tel.: 0318 - 516930

Lid: Ds. E. de Mots
Johan Willem Frisostraat 38, 7462 GX Rijssen
tel.: 0548 - 519549

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
tel.: 0180 - 424636

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Tijgervlinder 44, 3863 GP Nijkerk
tel.: 033 - 8446241

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
e-mail: info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties:
Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau,
Beatrixstraat 20a, 3862 DB Nijkerk
tel.: 033 - 2456699 fax: 033 - 2463322
e-mail: bondsbureau@filternet.nl
Bankrekeningnr. 3778.71559 t.n.v.
Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Inzenden kopij december-nummer

De kopij voor het december-nummer moet vóór
21 november bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

Woorden van Calvijn

Om de ander hoger te achten dan uzelf

*Doet geen ding door twisting of ijdele eer,
maar door ootmoedigheid
achte de een de ander uitnemender dan zichzelf.
Filippenzen 2 : 3*

De Schrift beveelt ons om ons zo tegenover onze naaste te gedragen dan wij de ander hoger achten dan onszelf. Het leert ons ook om ons volledig en getrouw erop toe te leggen om hun belangen te behartigen.

Wij kunnen zulke geboden echter geheel niet nakomen tenzij wij eerst van onze verdorven gezindheid ontslagen raken. Wij ijlen allen blindelings af op liefde tot onszelf. En zo meent ieder een goede reden te hebben om zichzelf te verheffen en alle andere mensen, in vergelijking met zichzelf, te verachten. Indien God iets moois aan ons gegeven heeft, steunen wij er onmiddellijk op en worden hoogmoedig.

Wij steken de gebreken die wij in overvloed bezitten, opzettelijk weg voor anderen. Vleidend maken wij onszelf wijs dat zij klein en gering zijn. Soms vertroetelen wij ze zelfs alsof zij deugden zijn.

Als anderen dezelfde talenten hebben die wij in onszelf bewonderen, of zelfs nog groter gaven, dan verkleinen en hekelen wij die in onze afgunstigheid. Wij willen niet gedwongen worden om onze minderwaardigheid te erkennen.

Als zij gebreken hebben, zijn wij er niet mee tevrede om hen slechts nauwlettend gade te slaan. Wij vergroten ze nog op een hatelijke wijze. Vandaar de vermetelheid waarmee een ieder van ons zichzelf boven de ander wil verheffen - alsof de algemene regel niet voor óns geldt. Ieder minacht zo zelfverzekerd en hoogmoedig alle andere mensen of ziet tenminste op hen neer als minderen.

Inhoud

blz.

Woorden van Calvijn.....	2
Meditatie	3
Bijbelstudie O.T.	5
Bijbelstudie N.T.	8
Van de voorzitter	11
In the picture	12
De Apostolische Geloofsbelijdenis (Artikel 10)	13
Organisatienieuws	16
Boekbesprekingen	16
Overlijdensbericht	16

Geloven met het hart, belijden met de mond

“Zodat zij hun hoop op God stellen, en Gods daden niet vergeten, maar Zijn geboden in acht nemen”
(Psalm 78 : 7)

- Openingswoord Bondsdag 2011 in Putten

Beste mensen, allemaal hartelijk welkom op de jaarlijkse Bondsdag van onze Hervormde Mannenbond op Gereformeerde Grondslag. Het is me de afgelopen weken verschillende keren gebeurd, dat iemand tegen me zei: tot ziens in Putten. Daaruit merk je, dat ze uitzien naar deze dag. Welnu, we mogen de Heere danken, dat Hij ons ook dit jaar weer de gelegenheid geeft om samen te komen. Uit allerlei plaatsen van het land bent u naar Putten gereisd, om vandaag samen te luisteren naar Gods Woord, samen te bidden en te zingen en elkaar te ontmoeten. Dat bindt samen in een tijd vol individualisme. In deze tijd merken we, dat iedereen steeds meer zijn eigen gang wil gaan. Maar dat is vandaag dan anders. Trouwens, dat is ook het doel van onze Mannenbond. In het woord Bond klinkt het woord binden, verbinden. Het is een zegen, wanneer we in eigen gemeente als mannenvereniging samen mogen komen rond het Woord van God. We zijn ook dankbaar voor steeds weer nieuwe initiatieven. Zo mogen we vandaag de nieuwe vereniging in Kockengen welkom heten. Ze zijn gestart met 21 leden. We wensen jullie vele goede vergaderingen, die tot rijke zegen mogen zijn. Maar dan trek ik de kring wijder: met de plaatselijke verenigingen mogen we ons samen verbonden weten in onze Hervormde Mannenbond. En we mogen elkaar vandaag stimuleren om door te gaan, ook als de plaatselijke vereniging kleiner geworden is. Vandaag mag u zien, dat u een klein stukje bent van een groter geheel.

- Een bijzonder woord van *welkom aan de genodigden*.

Dat zijn de afgevaardigden van onze Hervormde zuster-bonden, en ook de vertegenwoordigers van de Chr. Gereformeerde Man-

nenbond en de Mannenbond van de Geref. Gemeenten. We hopen trouwens volgend jaar ook de mannenbond van de Hersteld Hervormde Kerk welkom te kunnen heten. Ieder hebben we onze eigen opdracht en plaats in het Koninkrijk van God. Daarom is het fijn om elkaar vandaag te kunnen ontmoeten. We weten ons met elkaar verbonden rond het Woord van God en de Gereformeerde Belijdenisgeschriften. De Heere zegene al uw arbeid tot opbouw van Zijn Kerk.

- Het Moderamen van de Synode is vandaag ook vertegenwoordigd. We stellen uw aanwezigheid zeer op prijs, en merken daarin uw belangstelling voor onze Mannenbond. Onze verenigingen zijn plaatselijk actief, maar willen zo ook dienstbaar zijn aan de opbouw van de landelijke kerk. In de voorbede dragen wij de Protestantse Kerk in Nederland op aan de Koning der Kerk. Hij roept ons allen, om getrouw te zijn aan Zijn onfeilbaar Woord.

- We noemen ook de scribenten van onze Hervormde Vaan, de medewerkers van Drukkerij Bout, Howa Print en ons Bonds bureau in Nijkerk. We vinden het een voorrecht, dat we in goede sfeer nu al zoveel jaren met elkaar kunnen samenwerken, en het is goed, om elkaar ook vandaag te ontmoeten.

- De pers, voorzover aanwezig, heten we ook welkom. We rekenen weer op een goed verslag. Met name door de mannen die vandaag verhinderd zijn, wordt dat zeer gewaardeerd.

- De Hervormde Gemeente van Putten, met de koster en het personeel van de Aker willen we hartelijk danken voor de gastvrijheid op deze dag. We zijn blij, dat we steeds weer hier terecht kunnen. We weten, dat een aantal oudere leden van de Puttense mannenverenigingen vandaag thuis meeluisteren, en we willen u via de kerkradio hartelijk groeten.

- Ik mag in mijn welkomstwoord onze Regelscommissie niet vergeten. We merken,

dat u op uw taak berekend bent, en danken u voor uw inzet, telkens weer. Jullie gaan straks rond met de collectezak, en daar wil ik ook nog iets over zeggen. U kunt uw gave kwijt in de zak, ook als u gebruik maakt van de machting. Let u erop, dat het bedrag, het banknummer en uw handtekening vermeld staan. De collecte uiteraard van harte aanbevolen.

- Nu we toch aan het zakelijke bezig zijn: Een exemplaar van de herziene Statuten wordt aan iedere vereniging binnenkort toegestuurd. Dat is dus anders, dan ik in de Hervormde Vaan heb geschreven.

- Tenslotte, een hartelijk woord van welkom aan de sprekers van deze dag: Ds. de Koeijer en ds. Klaassen. Fijn, dat u beiden spontaan uw medewerking wilde geven aan deze dag, en het thema voor ons wilt uitwerken. We wensen u de leiding van de Heilige Geest bij het uitspreken van het Referaat en de beantwoording van de vragen.

Ik geloof in God de Vader

We willen vandaag nadenken over het thema: Ik geloof in God de Vader. Het is een vervolg op de bondsdag van vorig jaar. Toen dachten we na over: Ik geloof in God. Ook nu klinkt dus weer het woord „geloof”. Het gaat om het belijden van het geloof. En wat is belijden: In het Nieuwe Testament wordt daarvoor gebruikt het Griekse „omologeō”: dat betekent hetzelfde zeggen. Hetzelfde zeggen als wat we lezen in de Bijbel, het Woord van God. En dan ook instemmen met de kerk der eeuwen. Belijden, dat is doorgeven aan onze kinderen, en getuigen naar hen, die buiten de gemeente van Christus zijn.

Asaf roept daartoe op in Psalm 78: „O, mijn volk, neem mijn leer ter ore”. Hij roept zijn volksgenoten op om te luisteren, en hij denkt dan vooral ook aan het jongere geslacht: „Wij zullen het niet verbergen voor onze kinderen, en voor het navolgende geslacht”. En waar gaat het dan om: de loffelijke daden van de Heere, Zijn kracht en de wonderen, die Hij gedaan heeft. Asaf kijkt terug in de geschiedenis van Israël. Wat is er veel gebeurd: de Heere heeft Zijn volk uit Egypte gevoerd met een sterke arm. Ze mochten door de Rode Zee trekken, en later door de Jordaan. Ze mochten het land Kanaän beërven, en telkens weer werd de vijand verdreven. Wat een loffelijke daden: daden, waarin de Heere te loven is.

Asaf leefde in de tijd van David. Wij leven zo’n 3000 jaar later. Wij mogen weten van de grote heilsfeiten: Dat de Vader Zijn Zoon gezonden heeft in de wereld. Dat de Heere Jezus Zijn leven gaf aan het kruis, om vijanden met God te verzoenen. Wij mogen weten van de opstanding uit de doden en de hemelvaart van Christus. En dan ook de uitstorting van de Heilige Geest. Heilsfeiten, waarmee de Heere onze zaligheid op het oog heeft.

Nederlandse Geloofsbelijdenis

Wat is er ook in de kerkgeschiedenis en de vaderlandse geschiedenis daarna veel te melden van Gods grote daden. En nu kan ik het niet laten vandaag één moment uit de Kerkgeschiedenis naar voren te halen: 1 november 1561. Dat is volgende week 450 jaar geleden. Ik neem u mee naar de Zuidelijke Nederlanden, het tegenwoordige België. Ik neem u mee naar het kasteel te Doornik, in het Frans: Tournai. Daar zie ik op 1 november in de donkere avond een man gaan. Guido de Brès, de schrijver van de Nederlandse Geloofsbelijdenis. Een boekje met 37 artikelen, 37 geloofsthema’s. Hij gooit in het donker een exemplaar van dit boekje over de muur, samen met een brief aan koning Filips II. De koning moet weten, wat de hervormde mensen in de Nederlanden beweegt... Het zijn geen opstandige mensen, maar gelovige onderdanen. Zij willen geloven en leven zoals Gods Woord dat aanwijst. Deze daad heeft Guido de Brès het leven gekost. 6 jaar later werd hij gevangen genomen en gedood. Maar tot het laatste toe heeft Zijn getuigenis geklonken. De Nederlandse Geloofsbelijdenis is op de Synode van Dordrecht in 1618 officieel als Belijdenisgeschrift voor de kerk aanvaard. Dat wil zeggen: daarin geeft de kerk rekenschap van haar geloof. Al 450 jaar is de Nederlandse Geloofsbelijdenis een stem, die het christelijk geloof wil doorgeven aan anderen buiten de kerk, maar ook aan de generaties die komen. Doorgeven wie de Heere is, en wat Hij doet. En waarom?

Met een hoge bedoeling

Psalm 78 zegt: opdat zij hun hoop op God zouden stellen, en Gods daden niet zouden vergeten, maar Zijn geboden bewaren. Dat is de bedoeling van Asaf. Daarom houdt hij in

Psalm 78 aan het volk heel de geschiedenis van Israël voor. Dat is de bedoeling geweest van Guido de Brès. Daarom waagt hij zijn leven voor zijn geloofsbelijdenis. En wij, die 450 jaar later leven, ook wij worden geroepen de grote daden van God door te geven. Binnen de gemeente aan onze jongeren, en naar buiten om anderen te trekken.

Opdat ze in deze wereld, waarin zoveel mensen de wanhoop nabij zijn: onze hoop zouden stellen op God. Beste vrienden, wat is dat mooi: een christen mag hoop hebben, verwachting. En niet zomaar een hoopje, dat het nog meevalt. Neen, vaste hoop, zegt ons Doopsformulier. Omdat het anker van de hoop mag worden uitgeworpen in de vaste grond van Gods beloften, die in Christus Jezus ja en amen zijn. Dat werkt de Heilige Geest in de weg van geloof en bekering. Alle valse hoop, hoop op je zelf, hoop op de dingen van deze wereld, alle valse hoop wordt onder je voeten weggeslagen als zand. Maar in de diepe nood van zonde en schuld mag je neerzinken op de vaste grond van Christus' verzoeningswerk.

Zult u het niet vergeten, wat God gedaan heeft in het offer van Zijn Zoon op Golgotha! Zult u niet vergeten, wat Hij ook in je eigen leven gedaan heeft! Dat Hij aan het begin van je leven al gekomen is met de rijke beloften van de Doop. En dat Hij telkens weer komt met Zijn Woord!

Zijn geboden bewaren

En dat doet Hij ook, opdat we Zijn geboden zouden bewaren. Wij leven in een tijd, waarin Gods geboden steeds meer op de achtergrond komen. De mens van vandaag is zichzelf een wet: ik maak wel uit, wat ik doe. Maar wat heeft het ons gebracht? Gebroken gezinnen, verwoeste levens, jongeren die als een stuurloos schip, vol onzekerheid hun weg gaan.

Daarom klinkt vandaag het Appèl: Het Woord van God doorgeven. Zoals Asaf dat deed in de dagen van David en Salomo. Zoals Guido de Brès dat deed aan het begin van de 80-jarige oorlog. Zo ook nu in 2011: vaders in de gezinnen, mannen in de gemeente. Maar ook naar buiten op je werk. In het onderwijs, in de zorgsector: Gods Woord doorgeven. En waarom: opdat ze hun hoop op God zouden stellen. Zijn daden niet vergeten, en Zijn geboden bewaren. Dat geeft houvast in een tijd dat alles lijkt te wankelen. Dat geeft uitzicht naar de grote morgen, wanneer Christus terugkomt op de wolken. En Zijn komst is het, die ons heil volmaakt.

Wij zingen Psalm 78 : 3

Want God heeft Zijn getuigenis gegeven aan Jacobs huis, een wet om naar te leven die Israël zijn nageslacht moeten leren, opdat men nooit haar kennis zou ontberen.

Hoofdbetsuur en gastspreker

Foto's bondsdag zijn gemaakt door J. Kiesbrink te Oene

Bijbelstudie O.T.

Ds. L. SCHAAFSMA

Aanbidding vereist eerbied (Prediker 4:17–5 : 6)

Inleiding

De eerste vier hoofdstukken van Prediker hadden een beschouwende en beschrijvende stijl.

Maar in hoofdstuk 4: 17 zien we plotseling een verandering naar een vermanende en waarschuwende stijl. Prediker gaat vanaf nu iemand persoonlijk aanspreken. Ook het onderwerp is nieuw. Daarom hoort dit laatste vers van hoofdstuk 4 helemaal bij hoofdstuk 5. Prediker richt zich nu tot godsdienstige mensen en hij richt de schijnwerper op hun plichten, hun doen en laten. Hij noemt een tempelganger, die alles automatisch en onnadenkend doet, een dwaas of zot. Zo kan een goede traditie en zelfs een instelling van God omslaan in sleur en bijgeloof. En het offer van de goddelozen is de Heere een gruwel (Spr. 15:8). Gehoorzamen en recht doen is beter dan slachtoffer (Spr. 21:3 en 1 Sam. 15:22). De Prediker noemt in de verzen 4:17 tot 5:7 achtereenvolgens het offeren, het bidden, het beloven van geloften en tenslotte het belijden of verzwijgen van onze zonden.

Offeren

4:17) De Prediker noemt de zonde bij de naam en spreekt ontdekkend over de offerpraktijk in de tempel, het huis van God. De mensen brengen de Heere offers in de tempel. Daar vindt de bediening van de verzoening plaats. Al die offers zien op de vervulling van het ene en algenoegzame offer van Golgotha. Na het offeren in de tempel laat de priester zijn genadevolle boodschap horen en spreekt hij de hogepriesterlijke zegen uit. Maar in plaats van aandachtig te luisteren naar de boodschap en de zegen van de priester, zijn de mensen al lang verdwenen. Zo snel als ze de tempel waren binnen ge-

rend, zo snel stonden ze ook weer buiten. Ze zijn kennelijk vergeten dat het offer alles met hun zonden te maken heeft. Blijkbaar hechten ze geen waarde aan de prediking van de verzoening. Ze hebben toch zeker hun plicht al gedaan? Ze zijn toch in het huis van God geweest en ze hebben daar toch het offerdier afgeleverd? Is dat soms nog niet genoeg? Nu moet God de rest maar doen, nu is de beurt aan Hem. Zo brengen de zotten en de dwazen hun offer. Ze brengen hun offers volgens het principe van 'ik geef U wat opdat Gij mij wat geeft'. Om het plat te zeggen: "Voor wat, hoort wat". Daar hebben ze genoeg aan. Ondertussen hebben zulke mensen meer aandacht voor wat zij voor God doen, dan voor wat God voor hen doet. Anders gezegd: het ontbreekt hen aan geloof in God. Ze beseffen niet dat alle dieren al van God zijn. God eet geen stierenvlees en drinkt geen bokkenbloed, zie Psalm 50. Ze hadden beter dat schaap, lam of kalf thuis kunnen laten. Het was beter geweest als ze alleen in Gods huis gekomen waren om te luisteren naar het evangelie van verzoening door voldoening.

Bidden

(5:1) Het is wel een scherpe ontdekkende preek, die de Prediker houdt. Ook de gebeden vallen onder zijn kritiek. Het hardop bidden tot God is op zich een goede gewoonte. Maar het bidden kan zo gauw een sleur worden. We zitten er zo gauw zelf tussen en onze motieven zijn dan niet zuiver meer. Wij beseffen zo weinig dat we altijd voor Gods aangezicht leven. God luistert naar de taal van ons hart. Wij vinden dat andere mensen onder de indruk moeten komen van onze gebedsgaven. Dominees en ouderlingen maken zich hieraan soms schuldig. Ze kunnen halve preken

en dogmatieken in hun gebeden stoppen. De Farizeeën aten onder de schijn van lang te bidden de huizen van de toch al arme weduwen op. Wij etaleren graag onze gebedsgaven. Ondertussen beseffen we dan niet Wie God is. We hebben dikwijls zulke aardse gedachten van Hem. Want God is in de hemel en wij zijn op de aarde. God is geen mens, Hij is de Heilige Israëls. Zijn wegen zijn hoger dan de onze en Zijn gedachten hoger dan onze gedachten. Onze God is in de hemel, Hij doet al wat Hem behaagt, zie Psalm 115: 3, 16. God heeft geen ijdel verhaal van woorden nodig. Uw Vader weet wel wat gij behoeft. De tollenaar uit Jezus' gelijkenis bad een gebed van slechts zes woorden en hij ging gerechtvaardigd naar zijn huis. Weinig woorden, maar een grote verhoring.

(2) Aan dromen moet je niet veel waarde hechten, want ze ontstaan gewoonlijk door veel drukte aan je hoofd de vorige dag. Gebeden van een dwaas hebben ook weinig waarde, want ze zijn ontstaan uit een aanenrijging van godsdienstige woorden. En holle vaten klinken het hardst. Een christen vroeg eens aan een kerkganger of in zijn gemeente geestelijk leven was. Het antwoord luidde: 'O ja, wij hebben heel veel leven in onze gemeente!' Waarop de christen wat ondeugend vroeg: 'je bedoelt zeker heel veel lawaai'?!'

Geloften

(3-4) Prediker kritiseert ondoordachte geloften die we aan God doen. Ook op dit gebied ontbreekt het ons vaak aan zelfkennis. Als we in ziekte en zorgen zitten, beloven we soms grote dingen aan de Heere. Maar met de uitkomst zijn we alles al weer vergeten. Misschien waren we wel zo diep onder de indruk van een preek dat we aan God hebben beloofd ons leven te beteren. Maar toen het maandag werd vielen we al weer terug in dezelfde sleur als voorheen. Hoevelen hebben bij hun openbare belijdenis grote dingen beloofd aan God maar hebben sinds jaren de christelijke gemeente de rug toegekeerd? Hanna deed de gelofte dat ze haar kind aan de Heere zou teruggeven als Hij haar een kind zou geven. En Hanna betaalde haar gelofte toen ze Samuel naar het heiligdom bracht. In Numeri 30 lezen we over de huwelijksgeloften. In Maleachi 2: 14 blijkt dat de Joden het

met de huwelijksgeloften niet al te nauw namen. Wat God samengevoegd heeft mag de mens niet scheiden. In onze dagen stranden veel huwelijken. Het CBS maakte in 2010 bekend dat een kwart van de huwelijken de 20 jaar niet haalt. Prediker heeft bij Mozes gelezen dat de Heere van ons zal eisen elke belofte, die van onze lippen ging, zie Deut. 23: 22-24).

Zonden-belijden

(5) De Prediker noemt nu nog een zonde waaraan godsdienstige mensen zich zo gemakkelijk schuldig maken. Dat is het kleineren van onze zonden oftewel met mooie woorden onze zonden bedekken. Met onze mond willen we recht praten wat krom is. Alles kan ermee door, want met onze mond geven we er wel een positieve draai aan. We moeten dit vers lezen tegen de achtergrond van de offerwetten in Numeri 15, waar twee categorieën zonden benoemd worden. Ten eerste: de afdwalingen en ten tweede: de zonden met opgeheven hand. Afdwalingen zijn alle zonden, die onopzettelijk, per ongeluk begaan zijn, zie Num. 15: 22-29. Het woord dwaling of vergissing in Pred. 5: 5 komt in Num. 15 zeven keer voor. De Herziene Statenvertaling vertaalt het woord met 'zonder opzet'. Voor al deze dwalingen, vergissingen of niet-opzettelijke zonden kon verzoening gedaan worden door een bepaald voorgeschreven offer. Maar zonden met opgeheven hand zijn daarentegen opzettelijke zonden, willens en wetens begaan. Hiermee was God gelasterd. Voor deze zonden, heel bewust met opgeheven hand begaan, kon geen verzoening gedaan worden in de tempel. Hier baatte geen offer en de persoon in kwestie moest zelf de straf voor zijn zonde dragen. Die straf was excommunicatie (uitsluiting) uit de gemeenschap of zelfs de dood, zie Num. 15:30 e.v. De Prediker zegt nu dat deze persoon niet met een offerdier naar de tempel mag gaan. Hij mag zijn ernstige zonde tegenover de engel, dat wil zeggen de tempeldienaar niet met mooie woorden verdoezelen door te zeggen dat het slechts om een 'afdwaling' of 'verging' of "zonde-zonder-opzet" zou gaan. De waarschuwing is hier dat we onze zonden niet licht moeten opnemen, want God neemt ze niet licht op. Hij strafte ze aan Zijn lieve Zoon Jezus Christus. Als we zelf onze zonden be-

dekken dan bedekt God ze niet. Integendeel, zo vertoornen wij de Alwetende. Met onze welluidende stem en vrome woorden kunnen wij niet voor God bestaan. Integendeel, dan kunnen we voor Zijn straffen beven. Er is een God, Die leeft en op aarde vonnis geeft.

(6) Zoals dromen vaak vol met fantasie zitten, zo fantastisch zijn ook onze orthodoxe klan- ken die onze zonden moeten toedekken. Hier blijkt welk Gods-beeld wij hebben. Het is niet om het even wie wij dienen. Wij moeten die God vrezen, voor Wie alles naakt en geopend is. God vrezen betekent dat wij God echt ken- nen en dat wij daarom diep beseffen dat God

alles weet. God kent ons hart, proeft onze nie- ren en weet van verre onze gedachten. Zo na- deren wij tot de Alwetende, vol diep ontzag. Deze God ontdekt ons aan zonde en schuld, maar Hij bedekt onze schuld ook. Deze God brengt ons bij het kruis, maar ook bij het lege graf. Christus is overgeleverd voor onze zon- den en opgewekt om onze rechtvaardiging. Wij hoeven geen offer mee te nemen. Gods offers zijn een verbroken geest. Moede kom ik, arm en naakt, tot de God, Die zalig maakt. Onze Zaligmaker werd aan het kruis uitgestoten uit Gods gemeenschap als een Gods-lasteraar. Hij werd daar van God verlaten, opdat wij nooit meer door Hem verlaten zouden worden.

Gespreksvragen:

1. Waarom zijn wij eerder geneigd om te offeren aan God dan om te luisteren naar God?
2. Hoe waardeert u de steeds kortere preken en de slecht bezette tweede kerkdienst in het licht van hoofdstuk 4: 17?
3. Hoe kunnen we de gemeente meer bewust maken van de heiligheid van de eredienst en van de tegenwoordigheid van God?
4. Hoe kunnen we elkaar bewust maken van de ernst van de geloften, die we bij de Heilige Doop, Geloofsbelijdenis, Huwelijk, enz. in Gods huis afleggen?
5. Waarom nemen sommige mensen hun ja-woord voor Gods aangezicht en in het midden van de gemeente licht op?
6. 'Laat uw woorden weinig zijn' (Pred. 5: 1) en 'Bidt zonder ophouden' (1 Thess. 5: 17). Spre- ken deze vermaningen elkaar niet tegen?
7. Hoe werkt het bagatelliseren van de zonde door in de prediking van de verzoening?
8. Hoe komt het dat wij in het huidige leefklimaat zonde geen zonde meer mogen noemen?

Bijbelstudie N.T.

1 Corinthe 10 : 14–33

Brood en beker

Ds. W. WESTLAND

In het eerste gedeelte van hoofdstuk 10 werd Israël tot een waarschuwend voor- beeld gesteld: heel het volk ging door de Rode Zee, maar niet allen zijn in Kanaän aangekomen. Daarom, wie meent te staan (in het geloof), zie toe dat hij niet valle. Paulus mocht echter ook een bemoediging

laten horen: God is getrouw, en Hij houdt ons vast in de beproevingen.

In het tweede gedeelte van dit hoofdstuk klinkt weer een duidelijke waarschuwing om niet mee te doen aan de heidense afgodendienst. De verleiding voor de gemeente van Corinthe was groot om van twee wal-

letjes te eten. En dat gevaar is er nog. Het valt op, dat Paulus hier juist vanuit de deelname aan het Avondmaal spreekt. Hij geeft dan ook aan ons onderwijs over de betekenis van het Heilig Avondmaal.

Gemeenschap met Christus (vers 14-18)

In vers 14 roept Paulus de gemeente op om weg te vluchten van de afgodendienst. Vluchten wil hier zeggen: ga er niet in mee, onttrek je eraan. Ga weg uit de gevarenzone. Dit is een goede regel, die ook voor ons geldt: Ga op de vlucht voor elke zonde!

Paulus noemt hen in vers 15: verstandigen. De Corinthiërs meenden veel inzicht te hebben. Welaan, dan kunnen ze ook zelf de juiste conclusie trekken. De apostel wijst hen naar het Heilig Avondmaal. De beker met wijn noemt hij de drinkbeker der dankzegging. Een bekend woord. Deze formule wordt nog altijd gebruikt bij het opheffen van de beker. Sommige predikanten houden hun hand zegenend boven de beker. Persoonlijk acht ik dat onjuist. Het lijkt op wat de Roomse priester doet, wanneer hij de mis bediend. Wanneer hij de beker zegent, zou de wijn veranderen in het bloed van Christus (leer van de transsubstantiatie).

Wat betekent hier het woord “zegenen”? In het Grieks staat er “eulogia”. Dat is: goed spreken van. Wij spreken goed van deze beker. Wij danken de Heere daarvoor, omdat deze beker met wijn ons wijst naar het bloed van Christus, dat reinigt van alle zonden. Door Gods Geest en in het geloof mogen wij gemeenschap hebben met Christus en zijn bloed. We mogen deel hebben aan de verzoening, en dat wordt ons verzekerd en verzegeld in het uiterlijke teken van de wijn.

Zo ligt het ook bij het andere teken van het Heilig Avondmaal, het brood. Voor de ogen van de gemeente wordt het gebroken, en aan het Avondmaal eten we allen van hetzelfde brood. Het is een heenwijzing naar het lichaam van Christus, dat gebroken is in Zijn dood aan het kruis.

Door dit brood te eten in het geloof verbindt de Heilige Geest ons met Christus, Die met Zijn verheerlijkt lichaam in de hemel is. In vers 17

laat Paulus het beeld verschuiven. We hebben niet alleen gemeenschap met Christus, maar als gelovigen ook met elkaar. Want Christus is het Hoofd van zijn gemeente, en de gemeente vormt samen het lichaam van Christus (1 Cor. 12:12). Zo krijgt in het Avondmaal de eenheid gestalte. Eenheid met Christus en met elkaar. En dat heeft zijn consequenties in de praktijk van het leven. Maar eerst noemt Paulus nog een ander voorbeeld. Hij wijst ook naar de Joodse offerdienst. “Israël naar het vlees”, dat zijn degenen, die na het offer van Christus aan het kruis, nog vasthouden aan het Oudtestamentische offers. Die Joodse offerdienst is pas geëindigd, toen de tempel in 70 na Chr. verwoest is door de Romeinen. Uit de geschiedenis van Hanna (1 Sam. 1:4) weten we, dat een deel van het offervlees werd gegeten door de priesters en door hen, die het offer brachten.

Zo hadden ze gemeenschap met het altaar. Ze mochten vrede vinden in de dienst der verzoening.

Wat een voorrecht, dat de Heere ons het Heilig Avondmaal geeft tot versterking van het zwakke geloof. En dat Hij door Zijn Geest in het geloof Zijn gemeenschap doet ervaren. Dan mogen we inderdaad het brood en de beker met dankzegging prijzen. De vraag komt op ons af, of er bij u en jou een oprecht verlangen is om aan te zitten aan Zijn tafel?

Drinkbeker van de duivel (vers 19-22)

Paulus gaat nu de consequenties trekken. In de heidense tempels van Corinthe werden offers gebracht aan de afgoden. Nuchter gezien lijkt dat niets te betekenen. Want afgoden bestaan niet. Maar dat is tekort door de bocht. Want alle afgodendienst is een uitvinding van de duivel. De duivel gunt aan God de eer niet, en daarom brengt hij mensen op het dwaalspoor van de afgoderij. Offeren aan de afgoden is offeren aan de duivel, en niet aan God. En dan zegt Paulus heel duidelijk: ik wil niet..... omdat God het niet wil. Niet meedoen aan de heidense offerfeesten, want dan heb je gemeenschap met de duivel. En dat kan niet samen gaan: de beker van Christus drinken en de beker van de duivel. Dat geldt voor de gemeente van Corinthe, maar ook voor ons. Als Avondmaalganger kun je

niet in allerlei wereldse dingen meedoen. Daarom mijden sommigen het Avondmaal. Maar waar kies je dan voor? Voor de drinkbeker van de duivel? Dat is een beker vol vergif, en je komt er uiteindelijk mee om. Maar de beker van Christus is de beker der verlossing. In Christus is er verzoening en zaligheid te vinden.

Daarom niet de Heere “tergen”. In het Grieks staat hier een woord dat wil zeggen: Tot jaloezheid verwekken, zijn toorn opwekken. En wij kunnen zelf dat vuur van Zijn toorn niet blussen. Wij zijn niet sterker dan Hij!

De aarde en haar volheid (vers 23-26)

Meedoen met een heidense offermaaltijd, dat kan dus niet. Maar nu zijn er ook andere situaties, waarbij de vraag opkomt, hoe je als christen moet handelen. Daarom trekt Paulus eerst enkele duidelijke lijnen: een christen staat in de vrijheid (Galaten 5:1). Hij hoeft zich niet te laten binden aan menselijke voorschriften. Alle dingen zijn geoorloofd, voor zover ze niet tegen het woord van God ingaan. Maar dan voegt Paulus er aan toe: alle dingen zijn niet oorbaar, nuttig. Niet alle dingen stichten, bouwen op. In de gemeente moet je rekening houden met elkaar, en altijd in liefde de opbouw van de gemeente zoeken. Wij leven in een tijd van individualisme: ik doe, wat ik wil. Maar zo mag het in de christelijke gemeente niet zijn. Paulus noemt nu enkele concrete dingen: Eet alles, wat in de vleeshal wordt verkocht. Je hoeft niet te vragen wat er van tevoren met dat vlees gebeurd is. Bijna alle slachtingen waren in die tijd ritueel, voor de afgoden, maar daar hoeft je geen gewetenszaak van te maken. Want vlees is vlees. En dan zegt Psalm 24: de aarde is van de Heere, met haar volheid. Dat wil zeggen: alle dingen zijn door de Heere geschapen, en aan ons gegeven om te gebruiken en te genieten (zie ook 1 Cor. 3:22 en 1 Timotheüs 4:4). Dat is ook een aanwijzing voor ons: je hoeft niet overal een gewetenszaak van te maken. Maar wel is de vraag: Kun je de Heere ervoor danken?

Aan de maaltijd (vers 27-30)

Paulus gaat nu een stap verder: je wordt bij een ongelovige uitgenodigd om te eten. Heel

normaal in het oude Corinthe. Ook bij ons wordt dat meer en meer gebruik. Denk bijvoorbeeld aan een barbecue met de burens. Dan kun je weigeren, maar dat hoeft niet altijd.

Door een goed contact kun je ongelovigen winnen voor het Evangelie. En, zegt Paulus tegen de Corinthiërs, dan hoeft je niet te vragen, waar het eten vandaan komt. Je mag alles eten, wat je voorgezet wordt. Maar stel je voor, dat iemand zegt: dit is een afgodenoffer, dan moet je het weigeren. Immers, dan doe je mee met de afgodendienst, en breek je de band met Christus. Op zo'n moment wordt een keuze gevraagd. Zeg dan eerlijk, waarom je dit vlees niet eet. Ook vandaag kunnen er momenten zijn, dat je uit moet komen voor je geloof. Anders ga je net als Petrus de weg van verloochening. En dat heeft ook nog te maken met het geweten van een ander. De andere gelovige ziet, wat jij doet, en gaat erin mee, tegen zijn geweten in. En al wat uit het geloof niet is, dat is zonde (zie Romeinen 14:23). Daarom, laat het anders zijn: Waar nodig kleur bekennen. Daarmee steun je ook je zwakke broeder of zuster. En als je zo aan de maaltijd deelneemt, hoeft een ander in de gemeente daar niet wat lelijks over te zeggen (vs. 30).

Alles tot eer van God (vers 31 - 33)

Paulus geeft nu een slotconclusie over dit onderwerp: Laat heel je leven gericht zijn op de eer van God. Wanneer je eet of drinkt, of iets anders doet. Niet je eigen eer, of je eigen plezier bovenaan. Niet de goedkeuring van mensen zoeken, maar de eer van God. En de Heere wordt geëerd, wanneer wij ons houden aan Zijn geboden. En daar ligt ook nog iets anders in opgesloten: Als wij Gods eer zoeken, moeten we proberen geen aanstoot te geven. Niet aan de Joden. Om een voorbeeld te noemen: wanneer je met een Jood eet, moet je hem geen varkensvlees voorzetten. En ook geen aanstoot geven aan de Grieken, de heidenen. Door bijvoorbeeld een botte weigering, wanneer je uitgenodigd wordt voor de maaltijd. Je leeft in een gemeenschap, waar je oog en hart moeten hebben voor je naaste. En je mag hun “voordeel” zoeken, dat is: hun behoud zoeken, en hen tot zegen zijn. Anderen winnen voor Christus!

Jazeker, de boodschap van het Evangelie zal

altijd weer verzet en ergernis oproepen. Maar laten we nooit een ander afstoten door een negatieve houding. Wat is hier dagelijks het

gebed nodig: Geef Heere, dat ik door Uw genade en kracht een lichtend licht en een zoutend zout mag zijn! (zie ook Matth. 5:13–16).

Gespreksvragen:

- 1) Bespreek met elkaar de handelingen, die verricht worden bij het Avondmaal, zoals het breken van het brood en het gieten van de wijn en andere. Welke betekenis hebben deze handelingen?
- 2) Wat wordt bedoeld met de drinkbeker van de duivel (vers 21)?
- 3) Voor wie geeft de Heere het Avondmaal, en wie mogen niet aan de tafel van Christus zitten?
- 4) Mag een Christen alles zelf doen? (vers 23)
- 5) Wat betekent vers 26?
- 6) Wat leert ons dit gedeelte over de omgang met ongelovigen?
- 7) Geef voorbeelden, hoe wij een aanstoot kunnen zijn binnen de Gemeente. Hoe kunnen we dat vermijden? (zie vers 32 en 33)

Van de voorzitter...

Ds. W. WESTLAND

Putten 2011

Bezoekers voor de kerk.

Met dankbaarheid zien we terug op onze jaarlijkse Bondsdag in Putten. Al vroeg kwamen de eerste auto's aanrijden, en toen ik om 10.00 uur de Bondsdag opende, was de kerk goed gevuld. Later druppelden er nog meer binnen, die door een file bij Utrecht waren opgehouden.

Prachtig klonk de eerste psalm, begeleid door onze penningmeester C. Oosterom: Psalm 67: „D'algoede God zij ons genadig, en zegene ons met overvloed”. Dat gebed heeft de Heere verhoord. In de Referaten mochten we horen, wie de Heere als Vader voor ons wil zijn, en wat het betekent om Christus' wil een kind van de Vader te zijn. Zondagavond heb

Ds. M. Klaassen bekijkt de vragen.

ik het allemaal nog eens rustig na gelezen, en dat gaf een gevoel van dankbaarheid: wat hebben we veel gehoord op de Bondsdag, ook in de beantwoording van de vragen. We kregen vanuit het centrale thema een opdracht mee. Om in het leven van elke dag het beeld van de Vader te vertonen. In gezag, zorgzaamheid en samenwerking. Zoals ds. Klaassen het zei: „Hij is de Vader bij uitstek: liefdevol, zorgzaam en vriendelijk. En het aardse vaderschap moet daar een afspiegeling

Ds. R.W. de Koeijer op de preekstoel.

van zijn. Dat kan alleen, als we de Heilige Geest in ons leven laten werken” (blz. 11) Ds. de Koeijer gaf ons ook een blik in de toekomst: „Tegelijk zien we ook de onpeilbare liefde van de Vader tot een hoogtepunt komen. Hij geeft de toekomstige erfenis niet alleen aan Zijn Zoon, maar ook aan al Zijn aangenomen kinderen. Gelovigen staat een rijke erfenis te wachten!” (blz. 24).

We willen ook via de Hervormde Vaan u nog hartelijk bedanken voor de mooie opbrengst van de collecten en we hopen elkaar, zo God het geeft, volgend jaar weer in Putten te ontmoeten.

Groet

Een hartelijke groet aan u allen, mede namens de andere bestuursleden.

In the picture

Alternatieven voor cremeren

DS. P.J. TEEUW

Dit jaar bestaat de studentenvereniging C.S.F.R. 60 jaar. In dit lustrumjaar worden verschillende festiviteiten en activiteiten georganiseerd. Men doet dit onder de titel 'Een tijd om te sterven – leven in het licht van de eeuwigheid'. Een opmerkelijk thema voor een lustrum. Maar het gaat mij nu om het vraaggesprek, dat in de lustrumeditie van De Civitate stond, het blad van de studentenvereniging. Het is een vraaggesprek met Wim de Wit, begrafenisondernehmer en directeur van de stichting 'Op Doorreis'. Daarin zegt hij:

'We maken ons binnen 'Op Doorreis' bezorgd over het aantasten van het vanzelfsprekende recht op begraven door de komst van nieuwe mogelijkheden van lijkbezorging. Crematie

is nu de voornaamste bedreiging. Het crematiepercentage ligt inmiddels op ongeveer 59%. Ook binnen veel kerken is crematie inmiddels een geaccepteerde vorm van lijkbezorging. Dus waakzaamheid is van groot belang. Omdat crematie niet zo 'schoon' is als men lange tijd deed voorkomen stelt de overheid steeds strengere eisen aan crematoria ten aanzien van de uistoot. Dat betekent dat er fors geïnvesteerd moet worden in filtertechniek. Dat is een behoorlijke aanslag op het rendement van kleine en middelgrote crematoria.

We zien als reactie vanuit de crematoriabeheerders dan ook een zoeken naar alternatieve vormen van lijkbezorging. Momenteel onderzoekt men de mogelijkheden van het cryomeren. Cryomeren ofwel vriesdrogen

betekent dat het lichaam wordt ingevroren en na ongeveer 10 dagen wordt ondergedompeld in vloeibare stikstof. Daarna wordt het ultrasone uiteen getrild (een bepaalde techniek). Het organische materiaal wordt gescheiden van het niet-organische materiaal. Het niet-organische wordt als afval verwerkt en het organische kan worden begraven. Het voordeel zou erin liggen dat de overgebleven substantie nog maar 30% van het oorspronkelijke volume bedraagt en binnen een jaar zou verteren. Indien deze vorm van lijkbezorging zou worden ingevoerd is het niet ondenkbaar dat de grafrusttijden nog verder kunnen worden teruggebracht. Nu is de grafrust minimaal 10 jaar voor algemene graven. Daarnaast zoekt men naar de mogelijkheid van de techniek van het resomeren (verwateren). Deze techniek komt oorspronkelijk vanuit de destructie-industrie. Het lijkt er steeds meer op dat 'lijkbezorging' geen zaak meer is vanuit de levensovertuiging, maar steeds meer een afvalprobleem wordt'. Tot zover deze begrafenisondernemer.

Hoe moeten we met deze nieuwe technieken omgaan? In de eerste plaats moeten we opmerken, dat beide technieken in Nederland nog niet zijn toegestaan. Daarvoor is een aanpassing van de wet op de lijkbezorging nodig. Maar bezinning op beide nieuwe technieken kan geen kwaad, omdat er voor de Bijbelse le-

vensovertuiging in het openbare leven steeds minder plaats is. Dat zullen we ook op het terrein van de lijkbezorging gaan ervaren. Maar is er principieel gezien verschil tussen cremieren aan de ene kant en cryomeren en resomeren aan de andere kant? Volgens mij niet veel. Dat een lichaam vergaat, geldt voor alle vormen van lijkbezorging, maar juist het feit, dat het lichaam aan de schoot der aarde wordt toebetrouwd heeft Bijbelse gronden. Denk aan wat Paulus schrijft in 1 Kor. 15. Al weet ik dat in bijvoorbeeld China, in dichtbevolkte regio's, cremieren, ook voor christenen, de enige mogelijkheid is. Dan is het denkbaar, dat als de mogelijkheid er is, zij eerder voor cryomatie kiezen dan voor crematie. Maar het verschil blijft klein. Ook weet ik, dat onlangs iemand als de bekende evangelicaal John Stott zich heeft laten cremieren. Toch mogen zulke voorbeelden niet onze leidraad zijn. We moeten ook hierin luisteren naar het Woord van God. En dat geeft aan, dat onze lichamen, juist met het oog op de dag van de wederopstanding, aan de schoot van de aarde behoren te worden toebetrouwd. En met het oog daarop zijn we gelukkig wanneer we met Paulus mogen zeggen: 'Want het leven is mij Christus, en het sterven is mij gewin'. Dan zingen we met de psalmdichter mee: 'Wij steken 't hoofd omhoog en zullen de eerkroon dragen door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen'.

De Apostolische Geloofsbelijdenis

Ik geloof de vergeving der zonden

(Artikel 10)

Zonde-begrip...

Aan een meisje uit een totaal onkerkelijk gezin werd gevraagd:
Wat trekt jou nu zo aan in het christelijke geloof? De liefde van God.

Het feit dat Hij je zonden wil vergeven!, was haar antwoord.
Dit meisje was vooral geraakt door het feit dat God de zonden wil vergeven!

Ds. E. DE MOTS

Zij ervoer dat als een ontzettend groot wonder!!!

En wij? Wij zijn er eigenlijk zo aan gewend dat er vergeving van zonden is. In menige woning zal het gebed hiervoor vrijwel elke dag opklinken. Maar.... is het niet zo dat we het bij tijden onszelf horen bidden? Het is soms nog maar een slotzinnetje aan het einde van ons gebed.....

Ik heb het grote vermoeden dat we daar allemaal wel tegenaan lopen. Het raakt ons niet zo of niet zo meer..... het doet ons niet zoveel..... Terwijl het toch één van de grootste wonderen is die er maar bestaan. In elke andere godsdienst moet je er wat voor doen om vergeving te krijgen. Alleen in het christelijke geloof is het iets dat uit genade geschonken wordt! Daarom wordt er in de Bijbel ook weer altijd vol verwondering over gesproken. We kunnen beter zeggen: vaak met hart en mond van gezongen! De vergeving van zonden is de kern van het Evangelie!

Maar wat is nu eigenlijk zonde? Hangt het niet erg af van wat ik als zonde zie? Wij leven in een tijd waarin sprake is van vervlakking van het begrip zonde. Wat voor de één zonde is, ook binnen een gemeente, is het voor een ander nog niet. Het zondebegrip is in onze tijd sterk uitgehold; het is puur verwereldlijkt. Maar als we de zonde niet ernstig nemen, dan daalt ook de waarde van de vergeving.

Wat zonde is.....

In de kerk, onder het Woord, krijgen wij pas het echte en rechte zicht op de zonde. Dat is allemaal het werk van de Heilige Geest Die daarvoor het Woord gebruikt. Hij laat mij onder en door de prediking zien wat er allemaal in mijn hart leeft. Hij leert mij hoe zondig ik ben en hoe heilig God is. Om mij zo tot belijden te brengen.

En dat niet alleen: Hij zorgt er ook voor dat ik het ga geloven, echt ga geloven.

Wát? Dat mijn zonden vergeven zijn door het bloed van de Heere Jezus! Want daar zitten nogal wat ouderen en jongeren mee: hoe weet ik dat? Wanneer zijn mijn zonden vergeven? Moet ik dan wat voelen en wat dan? Nou, dat is nu ook allemaal het werk van de Heilige Geest: Hij eigent dat toe.

Zonde is maar niet iets dat we fout doen, fouten maken in het leven. Of een bepaald besef dat wij nu eenmaal allemaal zondaren zijn. Zonde is vooral dit: opstand, vijandschap tegen Gód! Ongehoorzaamheid aan Zijn Woord, het niet op Hem gericht zijn! Het is maar niet gericht tegen iets, een ding of een mens. Maar tegen Gód!

Aan Hem moet ik straks rekenschap afleggen hoe ik geleefd heb! Daar gaat het om: wij moeten eens verantwoording afleggen tegenover God. En daarom kunnen we de zonde nooit los denken of maken van God. De zonde is dan ook stevast tegen Gód gericht!

In onze tijd en samenleving is het synoniem geworden met 'sorry'! Mensen verontschuldigen zich als volgt: 'sorry, ik weet wel dat ik fouten maak.' En: 'Niemand is volmaakt', of: 'het spijt me als ik je heb bezeerd.'

En daar komt nog bij: de mens ziet zichzelf helemaal niet meer als zondaar! De mens ervaart zich vooral als slachtoffer, als lijdend voorwerp. Het slachtoffer van een verkeerde opvoeding, de invloed van een verkeerde omgeving..... Het op dat moment niet toerekeningsvatbaar zijn..... enz. enz.

Dat dateert al uit het paradijs: daar ligt de basis van het afschuifstelsel. Want Adam en Eva wilden ook niet voor de dag komen met hun schuld voor God. Zij verbloemden het, zij schoven het af, de één op de ander. Ik niet, zij..... ik niet..... de slang..... Anderen krijgen de schuld.

Maar schuldbesef is dat we zeggen: ik heb gezondigd, ik deed wat kwaad was.

Dat leert de Heilige Geest als Hij in ons leven werkt.

Dan wordt het persoonlijk en gaan we niet langer afschuiven en wijzen naar een ander. Dan krijgen wij de handen vol aan onszelf, aan ons eigen leven.

Hij laat zien dat wij zondigen tegen een goeddoend, barmhartig en genadig God!

Een God, Die heilige liefde is en niet anders wil doen dan goed doen. Genade bewijzen!

Hém heb ik gekwetst en kwets ik, Hém trap ik op Zijn liefdevolle hart.

En dat raakt heel mijn leven; dat gaat heel mijn bestaan aan.

Dat is nu het werk van de Heilige Geest in mijn leven: Hij overtuigt!

De zonde gaat pijn doen. Ik ga de uitwerking van de zonden zien.

Want dat laat de Heilige Geest ook zien: Golgotha! daar krijgt de zonde een gezicht!

Ja, op Golgotha laat het kwaad zijn meest afschuwelijke gezicht zien.

Vergeving van de zonde....

Wie het afschuwelijke van de zonde doorziet, wordt tot het belijden ervan gebracht.

We gaan de HEERE – en waar nodig, ook elkaar – onze zonden belijden.

In dat belijden klinkt het berouw over het bedreven kwaad door.

Maar dan is er ook vergeving! Vergeving begint bij een gebroken en verbrijzeld hart!

Maar..... hoe kan dat? Hoe is dat dan toch mogelijk?

Dankzij het volbrachte werk van de Heere Jezus Christus!

Dat is het enige fundament en de enige grond van vergeving!

Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonden!

Het is het levensbloed dat Jezus stortte toen Hij voor zondaren stierf aan het kruis.

Het is het bloed dat uit Zijn hoofd stroomde toen er een doornenkroon op gedrukt werd.

Het is het bloed dat uit Zijn handen en voeten kwam toen er spijkers doorheen gingen.

Het is het bloed dat uit Zijn zijde kwam toen Hij doorstoken werd met een speer.

Alleen hier is rust voor het geweten.

Alleen hier is vrede voor de inwendige mens.

Alleen hier is genezing tegen geestelijke kwalen.

Alleen hier is het geheim van een vredig en blij gemoed!

Het geloof is het enige dat nodig is om u te laten delen in de weldaden van het reinigende bloed!

Wat dat geloof is? Niets anders dan de lege handen uitstrekken!

Onze mond wijdt open doen..... om zo vergeving te ontvangen!!

Waar zijn uw en jouw zonden op dit moment? Ze zijn óf nog bij uzelf óf bij Christus!

Weten dat er vergeving te krijgen valt bij God is één.

Er zijn mensen die hun leven lang praten over de zonde.

Maar nooit op hun knieën zijn gegaan bij het kruis van Golgotha.

Dan staan we nog met lege handen!

Kom met al uw zonden tot Christus en werp uw zonden op Hem!

Hij zal ze wegdragen, Hij zal ze reinigen, Hij zal ze vergeven!

Geloof alleen en word behouden!

Gespreksvragen:

1. Wat betekent zonde voor velen in het dagelijks spraakgebruik?
2. Hoe functioneert in ons leven het gebed om de vergeving van onze zonden?
3. Welke betekenis(sen) heeft het begrip zonde in de Bijbel?
4. Noem Bijbelse voorbeelden van de vergeving van zonden.
5. Wat betekent vergeven?
6. Hoe kunnen we (zeker) weten dat onze zonden vergeven zijn?

Organisatienieuws

Wijzigingen adresboekje 2008

De volgende wijzigingen hebben plaats gevonden:

1) de MV "Calvijn" te Zeist (blz. 6) heeft een nieuwe penningmeester: dhr K. Schouten, Arnhemse Bovenweg 6-71, 3708 Zeist.

2) de MV "Onderzoekt de Schriften" te Hoevelaken (blz. 17) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. G. Gerritsen, Irenepad 2, 3871 TH.

3) de MV "Onderzoekt de Schriften" te Bunschoten (blz. 5) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. B. Heek, Eemdijk 136, 3751 CJ Eemdijk; een nieuwe secretaris: dhr. H. Breunessse, Wilde Zwaan 9, 3752 KA Bunschoten; en een nieuwe penningmeester: dhr. H. Burggraaf, Rembrandt van Rijnstraat 24, 3751 VK Bunschoten.

4) de MV "Boaz" te Arnemuiden (blz. 9) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. M. van Belzen, Gerstakker 7, 4341 MG Arnemuiden.

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,
Ds. J. van Dijk, secr.

e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl

VOOR ELKAAR vakantieweken

Misschien heeft u de vakantiegids van de Hervormde Vrouwenbond in de kast liggen en is het er nog niet van gekomen om u aan te melden voor de kerstweek voor alleenstaanden.

U kunt de gids natuurlijk te voorschijn halen maar u mag ook direct mevr. J. Dijs-Oudshoorn (tel.: 079-3413487) bellen. Bij haar kunt u informeren of er nog plaats is, in 'De Bosrand' te Ede van woensdag 21 december tot en met woensdag 28 december 2011.

Boekbesprekingen

Prof. dr. A. Baars e.a. **Waarom dan?** Vragen van jongeren.

B.V. Uitgeverij De Banier, 2011. Paperback, 96 pag. Prijs € 7,95.

Een eenvoudig boekje dat in negen hoofdstukken vragen van jongeren bespreekt.

Onderwerpen als *Waarom zou je bidden als het toch niet helpt t/m Waarom moet ik mijn kerk trouw blijven* komen aan bod. De schrijvers komen uit verschillende kerken.

Het boekje leest vlot weg en kan zeker bijdragen aan antwoorden op vragen.

De vraag is: welke leeftijd stond de auteurs voor ogen? Dat wordt nergens duidelijk.

Het laatste hoofdstuk lijkt niet gebaseerd te zijn op een vraag van een jongere.

EdM, R.

Ds. F. Bakker, **Bij U alleen**, uitg. De Banier 2011, 69 pag. Prijs € 10,90.

In dit boekje vindt men 14 geselecteerde meditaties van ds. F. Bakker, die van 1956 tot 1964 Chr. Ger. predikant was in Huizen en Driebergen en toen jong op 45-jarige leeftijd overleed. Van deze 14 zijn er 11 uit het OT (waarvan 9 uit de Psalmen) en 3 uit het NT.

We lezen hier woorden tot bemoediging van zieken, bedroefden en beproefden.

Steeds gaat het om verkondiging van Christus. Het is de gelovigen om Hém te doen. Temidden van alle smart, zorgen en zonden hebben zij aan God en Christus genoeg. Zij vragen "niet om de hemel maar om God", pag. 64.

Het is een mooi boekje om iemand te geven; tot en met een leeslint toe.

JPN

Overlijdensbericht

*De Heere is mijn Herder.
Psalm 23*

Na een kortstondige ziekte heeft de Heere van ons weggenomen ons trouwe verenigingslid

AART RUIJMSCHOOT

in de leeftijd van 81 jaar.

We wensen zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen Gods nabijheid en troost toe.

Bestuur en leden van de Mannenvereniging
„Tot de Wet en de Getuigenis”
te Zuilichem

Zuilichem, 15 oktober 2011.